

[Boligministeren.]

slaget rejste det folketingsudvalg, som behandlede forslaget til byggeloven for købstæderne og landet af 1960, spørgsmål om at få gennemført ensartede byggebestemmelser, som også omfatter København og Frederiksberg. Også i den byggerapport, som det af Byggecentrum nedsatte udvalg har afgivet i december 1969, drøftes den særstilling, som Københavns og Frederiksberg kommuner indtager. Rapporten nævner særligt, at for de af byggeriets parter, der arbejder både i og uden for København og Frederiksberg, er selv mindre forskelle reglerne imellem en hindring for typiseringsbestræbelser, og at særlovgivningen i de to hovedstadskommuner medfører administrativt besvær for de virksomheder, der skal følge med i ajourføringen af de to omfangsrige sæt regler. Udvalget konkluderer derfor, at man bør ophæve særlovgivningen for København og Frederiksberg i forbindelse med en revision af byggeloven.

Også for mig forekommer målet at måtte være, at der i princippet skal være fælles byggebestemmelser for hele landet, og dette mål vil jeg fortsat arbejde på at få realiseret. Når det forslag, som herved fremsættes, kun omfatter Frederiksberg, hænger det bl. a. sammen med, at jeg har måttet tage i betragtning, at det udvalg, hvis arbejde har dannet udgangspunkt for lovforslaget, ikke har fundet det muligt at inddrage København og Frederiksberg under byggeloven og end ikke har kunnet fremlægge forslag til en fælles byggelov for de to kommuner.

Ved fortsatte forhandlinger har det imidlertid vist sig muligt at komme et skridt nærmere målet. Behøvet for en moderne bygningslovgivning er mest påtrængende for Frederiksberg, hvis byggelov stammer fra 1890, og indpassningsproblemerne er væsentlig mindre end for København. Dette er baggrunden for, at man forholdsvis hurtigt har kunnet få en række vanskeligheder ryddet af vejen for Frederiksbergs vedkommende, således at der kan fremlægges et forslag, der går ud på, at byggeloven med enkelte undtagelser udvides til at omfatte Frederiksberg kommune, og at der i et særligt kapitel i loven gennemføres nogle få særregler, som kun skal finde anvendelse på Frederiksberg.

Forslagets gennemførelse vil endvidere indebære, at det landsomfattende bygningsreglement, som indeholder fælles bestemmelser om bygningers konstruktioner og indretning, også skal finde anvendelse på Frederiksberg. Endvidere skal der i overensstemmelse med byggelovens almindelige system udarbejdes en bygningsvedtægt for Frederiksberg.

De fornyede forhandlinger har endvidere givet anledning til forslag om enkelte ændringer i og tilføjelser til byggelovens almindelige bestemmelser. Den væsentligste ændring angår reglerne om adgangen til at gennemføre gårdrydninger. Disse regler foreslås udvidet i overensstemmelse med de ændringer af gårdrydningsreglerne for København, som blev gennemført ved lov nr. 286 af 18. juni 1969 om ændring af Københavns byggelov. Jeg anser dette ændringsforslag som et betydningsfuldt led i den kommende tids saneringsbestræbelser.

Tilbage står da spørgsmålet om Københavns kommunes forhold. Som jeg nævnte før, vil arbejdet på at få ensartede bygge-regler, som også omfatter København, blive fortsat. Opgaven er imidlertid betydelig vanskeligere end for Frederiksbergs vedkommende. Dette hænger bl. a. sammen med, at den københavnske byggelovgivning rummer bestemmelser om en række forhold (brand, veje, vandløb, udstykning, hegn m. m.), som uden for København ikke er dækket af bygningslovgivningen, men løst i særlige love. Desuden vil indholdet af eventuelle særlige bestemmelser for København om udnyttelsesgrader og lignende byplanmæssige bestemmelser forudsætte en afklaring af Københavns kommunes nye generalplan.

Bestræbelserne for at nå frem til en ensartet byggelovgivning, der også omfatter København, vil blive fortsat i forbindelse med den tidligere bebudede reform af planlægningslovgivningen, som agtes gennemført som næste led i den jordlovsreform, der indledtes i folketingssamlingen 1968-69.

Forberedelserne til denne reform af planlægningslovgivningen vil være omfattende og tidkrævende, og et resultat vil antagelig tidligst kunne foreligge i folketingssamlingen 1970-71. Vi sigter herimod, men tør ikke afgive løfte herom.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets